

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÒN

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 7 de Febrer de 1915

Núm. 3

DE LA TERRA

CATALUNYA VIBRA

Els cors joves deuen alegrar-se; els patriotes deuen sentir un moment de satisfacció interna: de nou una corrent de virilitat i d'energia remou les fibres més íntimes de la nostra consciència col·lectiva, i una intensa commoció, igual que una espurna elèctrica, fa vibrar l'ànima de la raça, que després del bateig de sang rebut pels nostres germans de França, ha esdevingut més serena, més forta i més victoriosa que mai.

Catalunya se prepara altra vegada a la lluita; es que ja no pot consentir més, l'injúria d'una política corruptora, que amb estulta pretensió vol subjectar nostra terra dins la xarxa opressora del centralisme, que sent com mai l'odi i l'avarícia del vell xaruc i rònec, que maleeix les rialles de la joventut, els esclats de la fortalesa, les paraules d'amor i les idees d'optimisme i de millora. Altra vegada els faritzeus han alçat la veu, han gesticulat descomposos; i atiant vells odis i fent ressortir tots els vicis d'una ànima caduca, han volgut teixir una dança de mort. Com els taups han socavat afanyosament el sòl per a matar les arrels i preparar un engany i una revenja; més sos esforços s'estrellaran com sempre davant de l'empenta i la decissió de Catalunya.

Les zones franques han sigut l'ocasió, el pretext l'han trobat repetint que l'egoisme de Catalunya es intolerable, i amb dir que les zones franques perjudiquen els productes de l'interior, han volgut posar les regions unes contra altres, en lluita oberta; i encara que aixís comprometen la situació ja prou desgraciada d'Espanya, ells se donen per satisfets amb sols que Catalunya no pugui tenir ventatges i beneficis.

Més aquesta última escamesa, aquesta nova injúria, renovació de centenars d'escameses i d'injúries anteriors, ja no la podem consentir i contra de ella tenim que redressar-nos valentment si es que volem respondre al alt valor de l'ànima que 'ns sustenta; devem pensar que es aquesta una qüestió en la que 'ns hi juguem bona part del nostre pervindre, que si defallim fem una renúncia tácita pro-suficient, de l'il·lusió suprema que ha forjat el nostre poble; oblidem tot un calvari d'amargor, de lluita i de sacrifici; ens despremем per sempre més del

somni afalagador de fer de la nostra terra la més bella, la més forta i la més rica.

El negar-nos les zones franques, en les circumstancies perilloses per que a través es llençar-nos a una fallida sens precedents, de fet inevitable; per a convencer-nos d'açó que diem, pensem un instant en la nostra ruïna econòmica interna, en la desidia dels governants que davant del paorós conflicte europeu, no han realitzat cap millora, no han pres cap mida per a conjurar la tempesta que 's forma ja en l'horitzó. Vindrà un moment que necessitarem una gran dosi de potencia, al veure emigrar el capital i els obrers cap a altres terres; vindrà un moment que 'ns podrà mancar un element prou virtuós per a enlairar el nostre nivell, evitant aixís un possible dallabaix; aquesta dosi de potencia, aquest element virtuós, son precisament les Zones franques, com en altre lloc demostrem plenament.

Prò per Catalunya tenen un valor de necessitat, per la circumstancia de tenir-nos que valer com a únic medi de vida, del treball de les nostres mans en la labor de transformació de coses, ja que nosaltres ni tenim grans explotacions agricòles que ens sumin: mercaderies per a l'exportació, ni comptem amb la deguda quantitat de materia prima per admetar-nos; solament podem comptar en l'efort del nostre treball, element que degudament preparat i auxiliat per sàbies mides de govern, pot situar a Catalunya en un dels pobles mes prosperos del món; i amb ella, Espanya.

Més açó no ho entenen els senyors que governen, més açó no ho vol el centralisme xorc, la política fatal que pesa sobre nostre com una llosa de vergonya i de mort; política acéfala que no sab compendre que un poble demani constantment per que constantment necessita; política opressora que encara no està contenta de les privacions que imposa a nostra terra en tots els ordres; política mesquina que enveja i que odia; política innoble, que amb les seves corrupteles està preparant l'enfonçada definitiva d'aquella Espanya, que ella creu digne de sí mateixa, mentres les curses de braus vessin de gent i mentres de tant en tant com un pobre D. Quixot, se llençí un lirisme buid, evocant grandeses passades.

¿Què vol aquesta política de Catalunya? Que per ventura no som els principals mantenedors del pressupost del Estat; els que consumim gran part

deis biats i de les llanes del interior, que sense el mercat de Catalunya s'haurien de podrir moltes vegades? No contribuïm com el que més.—el que més segurament— a enlairar el concepte d'Espanya amb les nostres indústries, el nostre comerç i les nostres institucions?

Catalunya no 's ven per un plat de llentíes, perquè amb tal pobre ministra, si per ells es sobrada, nosaltres no 'n tenim per una dent. Així, doncs, la vibració de Catalunya, es el batec d' un anheli que viu en el fons de la nostra ànima, i ens farem dignes d'ell corresponent com se degui. Al cap i al fi Catalunya, sempre s'ha mostrat digne de si mateixa.

Post scriptum: Ja compost aquest article, venen de Madrid corrents de concòrdia i tolerància; no per açò queden desvirtuades les nostres paraules, car perquè aixís fós seria precis que 's donguessin satisfacció a totes les aspiracions i necessitats de Catalunya, que avui tant s'ens regateigen.

PONS.

FILOSOFIES

VISCA LA LLUNA!

Passats ja mos entusiasmes inicials—que diria en Joaquim de Camps—per al mon grec—helènic, diguem, amics selectes,—de nostre quinzenal—quinzenari, que diria en Blàsi amb sa rialleta de Metistòfeles sense fel—deixeu-me de bell-nou agafar el fil del meu discurs sobre la Ciutat de la Lluna.

Mes, avui que estic de parèntesi, aquí en ve un altre, que no vindrà d'un.

—Be sabs, Lluna

blanca: pàlida Luna

que al parlar de tu amb aquest aire despreocupat, lo mateix que al parlar de la democràcia, a la qual amo i aborreixo sincerament, no parlo en sentit massa irònic. No: jo an a tu et prenc en seriò, i jo crec fermament que tu, disc platejat tu, que

**freda, freda, freda
rodes, rodes, rodes
com una moneda**

ets propícia als amors i als ensomnis dels poetes, que ets hermosa, d'una sereníssima brillantor, de plàcic aspecte, i ets l'imatge de la casta Diana. No endevades ni irreflexiblement te soc escullit per habitació de la meua Enamorada; no inconscientment he triat en ton sol a ma Ciutat, la ciutat model, habitació dels amics, dels sers privilegiats que creuen que la poesia redimeix als homes i que les cançons trasbal-sen els països tant com una guerra europea, dels que com jo estàn convençuts de que totes

les causes nobles transformadores de l'humanitat, com el Cristianisme, posseeixen l'alt sentit de l'hermosura, se fan simpàtiques tant com per sa feconda veritat per sa atractivola poesia, que es la veritat i resplandor de l'hermosura eterna.

Jo no sé si vaig enlloc amb aquestos amors a la Lluna; pero jo sé que llunàtic es mon esticàg amic Floridor, el de la confortadora i tonificant prosa; jo sé que ja tenim un aixerit ecoista—aquell qui ens fa saber que ha fet això o allò—un ecoista que podem nomenar-lo professional, qui es declara perfecte llunàtic; jo sé que un jove qui fa espartenyec en nostra vila, escriu amb fluïdesa i sinceritat versos que'l denuncien com a ver llunàtic; jo sé que jo i aquets joves anem convertint a molts en fervents llunàtics, llunàtics qui estimen la cultura i llegeixen i parlen amb interès de lletres catalanes, de zones neutrals i si gaire m'apureu fins de Esperanto.—

Prou parèntesi i com que m'agrada parlar de la Lluna a petites dosis, plegaré prompte i deixarè el fil veritable del discurs sobre la ciutat de la Lluna, per un altre dia.

Entre tant amb els fervors del nucli de defensors que'm rodegen a l'Atencu i en altres llocs, ja puc cridar ben desvergonyidament, sens por a ser linxat per les masses ignores i pels homes de massa seny:

Visca la Lluna!

amb majúscula.

LUCIANUS

TORROELLA POBLE MODERN

Els que seguim pás a pás la reconstitució del Casal de la nostra Nacionalitat, els que somniem una Catalunya rica i pièga i a ella dediquem les nostres energies i els nostres entusiasmes, creiem absolutament necessari per a la realització dels nostres anhels, el que aquest ressorgiment de Catalunya ha d'esser integral. I no solament en el sentit que ha de comprendre tots els aspectes de la vida, sino en el de que en ell deuen col·laborar-hi tots i cada un dels pobles de la nostre terra a proporció de les seves respectives energies.

No será prou el que Catalunya tingui una capital rica i potentia, malgrat sobressurti en totes les manifestacions de la seva activitat i pugui rivalitzar amb les grans urbs mundials. Si Bèlgica, serveixi d'exemple, havia arribat en molts ordres a una gran altura, ha sigut precisament perquè al costat

d'una gran ciutat com Brusel·les hi ha hagut la de Gant, i la d'Anvers, la de Liège i altres.

A la gran Catalunya de demà si bé li es necessari el tenir una capital que sigui empori de riquesa i de bellesa, que ha d'irradiar en definitiva per totes les seves enconrades, no ho es pas menys el ressorgir dels altres pobles que moguts per un ideal nacional i impulsats per sos anhels d'expansió i un sabi esperit d'emulació, obrin de bat bat ses portes a tot quan sia perfeccionament, progrés, vida moderna.

Aleshores Catalunya no sentarà son prestigi davant del món sobre la base i contingències d'una capitalitat, sino demunt una serie de ciutats i viles que tinguin vida propia i que a l'escalf d'un amor patri lluitarán constantment per a una major perfecció. Tindrà a més d'un patrimoni gloriosíssim aquells atributs que caracteritzen a les nacionalitats modernes.

Per a ço es alentador i fa obrir el cor a l'esperança el contemplar com al peu del Montgrí venerable, hi ha una vila també venerable per sa antigor, empró que és jove per sa ufanesa, per l'alegria que sempre hi batega i perquè no vol resignarse als limits d'un localisme que tard o d'hora consum, sino que sent ansies nobilíssimes de viurer la vida nacional.

I aixís el seu «Ateneu», que ha d'esser dintre poc un poderós centre de cultura catalana, organitza una serie de conferències que n'podríem dir d'educació social i aixís envia un altre dia al Govern son vot favorable a la zona neutral, mentres els dos periòdics que en la vila s'publicaven donant exemple d'un patriotisme altíssim, se refonen en un, per a fer més ferma llur acció i aportar un major fruit a la causa de la terra.

Si a l'actuació meritatíssima de Torroella s'hi ajunten altres pobles, no hi ha pas dubte que prompte serà un fet el ressorgiment de la nostra Nacionalitat i d'una manera definitiva.

MANEL RODES AREÑAS

Gener de 1915.

□ □ □ □ □

CANÇONER

FEBRER

*Passa febrer tot gris de boira i pluja
i tot vestit de vius colors encesos,
passa indolent i sol; perquè s'enuja
fa grans rialles i brogit de besos
però, al fons, està trist.*

*Esgarrifada
de l'avenir, incert com la juguesca,*

*tu abaixes l'ur dels teus cabells de fada
i el front pensivol i la boca fresca.*

*No hi pensis en demà. Les flors primeres
obren des d'ara l'ignocent corola,
i es destricu les boires matineres
sota un cel pur de nacre i de viola.*

*La terra ha obert els ulls i ja es desperta,
li germinen glorioses les entranyes,
se les sent plenes de una llum incerta
i es va aixecant per sobre les muntanyes.*

*Le neu gelada es fon com ample gerra
sobre l'espatlla de una noia jove,
i el verd comença a l'expedir la Terra
sense fermall la cabellera nova*

*que, mort el fret, serà pels camps festiva,
i pels boscos humits i al cel de lluna,
i pels patios al lluny i en la font viva,
i en l'ull misteriós de la llacuna.*

*No et posis trista. Alça les mans serenes
sobre la serenor del bell cel d'ara.
Febrer passa i s'endú totes les penes...*

I una rialla li aclareix la cara.

J. MASSÓ VENTÓS

□ □ □ □ □

ELOGIS

CANDELARIA

Aquesta noia que porta tant bellament el nom de la Mare de Deu de la Candelera que's commemora aquesta setmana, te una morenor exquisida. Els seus cabells son negres per sobre de tota ponderació. La seva cara es correcta, la figura alta i prima i ben modelada. Quasi no sé que dir més. En Josep de la Fàbrica emmudeix davant del recort seu. Recordo aquelles tardes al pont en les quals està tant bonica, quan les mouges sen han anat i els lliris d'or de Gualla moren sobre 'l seu pit.

Va per les Festes Majors tant morena, tant fresca, com una gota de cel, com una poma gitana bruna de pell lura i dolça, dolça. Un dia, després de haver-ne acomiatat d'ella, un gran trasatlàntic se la va endur a l'Argentina i la va deixar en aquella terra per algùn temps. Llevores les festes i els passejos eten sense ella. De tant en tant arribaven notícies seves.— Quan vè? Tornará de veritat? Li vindrá la pensada de quedar-se allí dalt, tant lluny?... — Però un dia es va escampar la veu: —Torna. Ja està en camí, dintre quinze dies, dintre una setmana....— El gran trasatlàntic s'acostava pels camions del mar blau. Un dia va entrar a port. La Candelaria tornava a petjar la terra catalana. Venia molt més hermosa, com renovada. La Plaça Torroellenca era plena de gent. S'hi ballaven

sardanes. Al balcó de ja casa patricia, de la casa de pedra picada, al balcó de les flors per aont passa tot lo bó de Torroella i tot lo bó que vé a Torroella, va aparèixer altre cop la Candelaria morena d'abans mes morena i mes hermosa pels aires del mar.

I desde llevores la tenim animant els istius i els hiverns. I es sempre igualment gentil, a Torroella i a Barcelona, a Ullá i a Verges, al Estartit i a Bagur, a l' Escala i a Bellicaire. I per les xarades solemnes es la reina de la Grecia tota vestida de blanc i d' or, tota pentinada de negre i d' or. Té a mes la qualitat de una modestia excessiva, que en ella quaisi bé es defecte. No vol cantar, no vol ballar, no vol recitar.

S' acontenta en ornar el saló amb la seva gracia i el seu riure, obrint els llavis vermells sobre una doble filera de dents blanquíssimes, admirables.

Ara es el seu sant i nosaltres potser no la veurem. Per aixó, desde aquest elogi veement li endregem el nostre desig de tota mena de ventures.

Si li pogués venir a les mans en Josep culiría totes les flors de la Fábrika, totes les branques de tots els jardins i n'hi faria una toia immensa. Tant immensa que la Candeleta entre mig d'ella no fos pas més gran que una rosa thè en un ram usual. Al veure's tota voltada de flors i de branques, ella obriria la boca vermella i riuria molta estona mostrant llargament la seva rialla fresca. I amb aixó sol en Josep ja's donaria per ben pagat de tota la feina que liagués tingut trencant totes les branques i totes les flors de tots els jardins i de tots els horts de la vila i de fora de la vila.

JOSEP DE LA FÁBRICA

■ ■ ■ ■ ■

COMENTARI

Heu notat en nostre confrare de Palafrugell *Ressorgiment*, una sana orientació, allunyant-se un xic de l'accentuat partidisme d'abans i concentrant sos esforços en l'acció social cristiana, objectiu que constitueix també, gràt sia a Deu, el nostre suprem amor i l'adequada finalitat de nostre ideal de cultura.

En un article titolat «El Papa, àrbitre d'Europa» publicat en el número del 24 de janer, es tracta conciençosament de la qüestió de l'arbitratge i se proposa com a més indicat per a mediar en l'actual conflicte internacional, al Representant de Crist en la terra. El tema desenrotllat es digne de les plomes catòliques, es presta a la meditació dels estudiosos i l'amentat arbitratge s'imposa a tots els homes de bona voluntat, sigui quin sigui el camp religiós o polític on se troben, per acabar d'una vegada amb la guerra, manera de dirimir els conflictes propi de l'estat selvatge, com observa acertadament el redactor del susdit article.

Més que discutir si tenen raó els inglesos o alemanys, més que exasperar-nos amb aquesta o aquella nació, convindria que tothom deplorés vivament tanta crudeltat guerrera, pregués a Deu per son prompte acabament i fes propaganda per l'únic medi d'acabar els conflictes, digne de cristians: acudir a la resolució d'un Tribunal suprem de les nacions, que presenti el major número de garanties d'imparcialitat, justícia i amor.

D'aixó, d'amor, de caritat, es lo que ara i sempre convé que's parli en pobles i pobles. I que's conflictes internacionals no siguin noves armes per a barallar-nos els espanyols entre nosaltres; masses que'n tenim d'armes i qüestions com a conseqüència de l'escassa i mal fomentada cultura general.

■ ■ ■ ■ ■

• H A G O S •

TOTES LES COSES tenen el seu punt àlgid. Aixís mateix la bruticia pública que cada dia ha anat augmentant, ha arribat ara al pinàcul de la porqueria amb la matança de tocinos pels carrers. L'espectacle es tant asquerós, que la ploma es resisteix a descriure'l. An els pilots d'escombreries, desferres i trastos vells dipositats immemorialment en els carrers, s'hi afegeixen ara, regalims de sang i totes les repugnants conseqüències de la pública matança d'aquell animal maleit pel Profeta Mahoma.

Nosaltres no diem pas aixó porque la nostra corporació municipal es preocupi de la llimpia pública, car ja sabem que a Torroella, aquest servei està encarregat al bon cor de la tramontana i dels núvols, que procuren filantròpicament per l'igiene de les petites viles. Elles son més sabedores, mésafortunades o més compassives que 'ls homes encarregats de velar per la salut pública. Ho diem en castellà, porque se'ns ha encomanat aquell saborós dejo castellà dels screnos.

AL'ECOISTA l'han titllat de somniador, de sentimentalista. I bé, la vida es precisament aixó. somni, poesia, il·lusió. Fervents aimants de tot lo estètic, lo bell i lo bó, no podem creure en el crú naturalisme ni en el prosaic materialisme; no respirem aquest ambient tant migrat de les mundanals realitats. ¿Què val la vida sense un record que perduri, un esclaf, una noble lluita, un ideal altíssim, un somni d'amor, un tribut a la bellesa, una il·lusió pura, un anyorament, una dolça esperança?

Es per aixó que l'ecoista, sentimental i somniador, seguirà essent llunàtic.

NO es prou encar conflicte el mundial que amarga'l cor i enterboleix la vista; encar no es prou la kàbila rural que en nostra plaça actua cultural: ai ja s'acosta aquella broma trista que en diem com a Niça CARNAVAL i es com la llum de ciri funeral en canalobre fet d'un anti-artista.

TORNEM-HI! Aviat serà la cançó del enfadós. ¿Quán els serenos cantaràn les hores en català? En altres poblacions una sola indicació en aital sentit era suficient, per a que a la sessió immediata sinó l'Arcalde, algùn dels regidors demanés que l'Ajuntament veuria amb gust que s'adoptés per l'arcaldia una mida aixís... A Torroella per desgracia encara no hem arribat an agò i per desidia no's recullen les iniciatives, les propostes que's llicencen al vent. Perqué? Tenim per costum procedir per etapes i paulatinament: ens agrada obrar amb oportunitat; volem carregar-nos de raó. Quan aquesta ocasió arribi, aleshores les nostres paraules ben madurades tindran més eficacia; aleshores respondrem an el perquè i a altres coses.

¿Es que'ls senyors concejals, no volen retré un tribut afectuós a la llengua catalana? Es que volen consentir l'escarni que's fa del idioma de Castella?

Encara volem insistir una vegada més.

UN AMIC ecoista pregunta unes ratlles més amunt "perqué" no 'ns fan cas els que deuriem, quan nosaltres proposem modificar rutines com la de cantar en castellà els serenos. Jo, ecoista més humil i més despreocupat, no vull esperar a respondre. Ja avengo una resposta satisfactoria.

Les vies de comunicació de la nostra vila no estàn encara modernisades; no tenim servei de trens o automòvils. El telèfon es un luxe i an aquí els luxos per la cultura no hi escauen: pro luxos tenim amb el dels vestits de les noies, i amb el del café els dies de festa de guardar. Les relacions dels diaris, menos les de les guerres, no'ns commouen massa, i siguent per altra banda nostre modus vivendi tant terrassa, vivim arrapats a la terra.

Qui d'entre nosaltres sab que a Catalunya s'ha operat una transformació? Que ha ressocitat la literatura catalana i ja n'hi ha d'hommes que escriuen més castiçament que'l Rector de Vallfogona? ¿Qui está enterat de que hi ha un Catalanisme—amor a la llengua catalana, a la preponderancia de Catalunya, etc.—que en sa essencia es patrimoni de tots els esperits nobles de Catalunya, tant si suspiren per don

Jaume de Torbó, com per la República, com per un maior esplendor de D. Alfons?

El maco que sàpiga aquestes coses, aixequi el dit i l'ensenyarem per la fira com un fenomen.

Mentrestant no hi ha dret a treure'ns el ceceo dels serenos ni a exigir-nos massa amor a les coses catalanes. Brrrr.

- - SECCIÓ AGRÍCOLA

LES ZONES FRANQUES I L'AGRICULTURA

Cumplint lo que l'últim dia varem prometre, anem a ocupar-nos avui de la relació que poden tenir les zones franques amb tot lo que's refereix als interessos agrícoles, punt que té una positiva importancia per lo que a nosaltres toca, degut a les especials circumstancies que 'ns volten.

En primer lloc hem de fer constar l'equivocació que molts sofreixen al considerar separats els interessos industrials dels agrícoles, de manera que venen a dir que'ls progressos de l'industria porten sovint una despreciació en el foment agrari, degut principalment—diuen—a l'emigració de braços que busquen una concentració en els grans centres de treball. Pro en cambi d'agò, no's vol tenir en compte la relació íntima entre la prosperitat industrial amb el millorament que aquest benestar reporta a l'agricultura i que's tradueix en un augment de consum de matèries primes proporcionades per aquesta, aixís com una notable baratura en el preu de transport, per l'increment que pren la circulació i el tràfic. I agò encara sens tenir en compte, que com més demanda hi hagi de productes agrícoles en proporció a la creixensa jindustrial, s'encarirán més aquelles mercaderies que representin una selecció entre les demés, lo qual es en benefici pel treball intel·ligent i solícit.

Ara bé: si les zones franques importen un gran desenvolupament per els interessos industrials i comercials i aquests estàn en perfecta relació amb els agrícoles, es evident que els tals experimentaràn una millora, sobretot en lo que fa referencia a la baratura del preu de transport.

Pro a més d'aquest aspecte, les zones franques venen a impulsar l'exportació agrícola, per el poc cost del cargament a causa del augment de navegació i trànsit; aixís com també per el fet de formar-se dintre la zona unes grans concentracions de productes, convenientment classificats, lo qual es una facilitat gens despreciable.

D'aquí es dedueix que amb aquestes grans con-

centracions, les mercaderies d'inferior qualitat, seran susceptibles d'una millora i per consegüent de una elevació de preu de venda, degut a que se podran portar a cap una serie d'operacions de barreja, ja amb productes del mateix pais, ja amb productes estrangers. A més hi haurà en la zona franca medis senzills i barats per a embalar o ensacar les materies per a l'exportació, ja que l'industria d'embalatge serà una de les primeres que's crearán en la zona franca, per ser indubtablement la que requereix una aplicació més immediata i de tot punt necessaria.

De tot lo dit se'n desprèn l'importancia extraordinaria que per l'Agricultura representen les zones neutrals, a pesar de que molts, sobretot els productors del centre d'Espanya, han posat el dit al cel, denunciant perjudicis per a els blats i els vins que cullen en gran escala regions com Castella, Aragó, Extremadura, etc. Aquestos temors no tenen una realitat, car per desgracia nostra la collita de blat de la Península es la que necessitem nosaltres mateixos per a el consum interior i els stocks de blat estranger en la zona franca vindrien a ser com un reguladors del preu de mercat per quant s'evitarán les alces i baixes que's produeixen en els mercats estrangers. A més vindrà un moment en que les collites, si segueixen la creixensa dels últims anys, necessitarán un lloc ont expandir-se una vegada abastit el mercat interior i aleshores precisarán medis per a facilitar l'exportació, medis que sens les zones franques seran difícils de trobar.

Per fi, si fos cert l'augment dels cerealistes castellans i aragonesos, Catalunya tindria que ser la primera en palesar l'antagonisme que ofereixen les zones amb els interessos agrícoles, car al cap i al fi Catalunya ocupa un dels primers llocs en la producció vinícola i en total el seu valor agrícola es el de la decima part d'Espanya; i Catalunya amb una unanimitat propia sols del poble que te conciencia de lo que fa i de lo que necessita per a progresar, ha acceptat amb entusiasme el projecte de zones

neutrals que al augmentar la seva riquesa global afavoriran directa i indirectament el foment de la prosperitat agraria.

Les Cambres agricóles catalanes, en l'informació oberta per la comissió dictaminadora del Congrés, han demanat l'exclusió de les fustes estrangeres que portarien una despreciació en el considerable desenrotll de la producció forestal catalana.

De totes sorts els beneficis que les zones franques reporten a l'Agricultura, breument exposats en aquestes ratlles, es motiu més que suficient per a que tots com un sol home apoiem en lo que valgui el nostre esforç a fer creixer l'entusiasme col·lectiu a son favor.

LLUIS DESPRAT

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Se'ns prega l'inserció de lo següent:

Se suplica a tots els senyors subscriptors del periòdic quinzenal **EL MONTGRÍ** que tenint en son poder el rebut de subscripció encara no l'hagin satisfet, que procurin posar-se al corrent com més aviat millor, a fi de no entorpir la marxa de la nostra Administració.

Casament. — El dia 23 de janer contragué matrimoni nostre bon amic el convençut ateneïsta don Joaquim Capellá, amb la molt simpática damisela Carme Vert.

Després de l'acte solemne i de celebrar un esplèndid lunc, sortiren en viatge de noces en direcció a diversos punts de Catalunya.

Cal recordar els lligams d'amistat i d'agraïment que ens uneixen amb les famílies Capellá i Vert, per a comprendre amb quin anhel desitjarem a la jove parella una felicitat interminable.

Concei Provincial de Foment. — En la última sessió del Concei de Foment de la «provincia», s'hi va presentar una denuncia procedent de Torroella de Montgrí sobre la aparició de la «cuscuta» en els aulalsos, la qual denuncia va passar a l'estudi de l'Ingenyer agrónom.

Aprofitant aquesta ocasió hem d'anunciar el nomenament de vocal de dit Concei a favor de nostre distingit col·laborador i benvolgut amic D. Lluís de Llobet. Aixís doncs, la nostra comarca tindrà en el referit organisme una brillant representació en la persona de l'esinentat senyor i en la de l'altre vocal D. Josep de Pont, de Torroella de Fluviá, que tantes simpaties compta entre nosaltres, degut a les seves relevants qualitats personals. No hi ha dubte, doncs, que'ls nostres interessos agrícoles hi trobaran en ells uns defensors constants i un element d'impuls per la seva millor situació.

: OBRES D'EN : J. MASSO VENTÓS

PORTIC, primer llibre de versos	2 ptes.
ARCA D'IVORI, llibre de versos.	2 ..
CONTES D'ANDERSEN, traducció.	0'50 ..
LA DONA D'AIGUA, Andersen.	0'50 ..
LES SET PRINCESES, de Maeterlinck	0'50 ..
L'HORA TRANQUILA, llibre de versos. 3

De venda a l'AVENÇ, Barcelona; a la Llibreria Dalmau Carles, de Girona, i a l'Administració d' **EL MONTGRÍ**

Rumor. — Ha arribat fins a nosaltres el rumor de que's projecta establir a Torroella un importantíssim hotel, montat amb gran confort.

Oïrenes. — La Biblioteca del nostre Ateneu s'ha vist notablement augmentada per valioses ofrenes de llibres, fetes per Mossèn Francisco Viver, per D. Jaume Massó Torrents, D. Ignasi Iglesias, D. Ramón Miquel i Planas, D. Josep Massó Ventós i D. Ignasi de L. Ribera i Rovira, tots ells eminents escriptors catalans.

L'Ateneu no pot menys que fer públic el seu agraïment més afectuós an aquestes distingides personalitats, per la generositat de que han donat proves indubtables.

SE VEN UNA CASA en estat millorable i en condicions ventajoses. Passeig del Marqués de Robert. Donarán raó an aquesta Administració.

A l'entorn d'un casament. — La promptitut amb que deguérem fer la ressenya del solemne casament de la gentil senyoreta Maria Mascort i el distingit industrial D. Antoni Sala, ens impedí recollir alguns detalls que publicarem avui.

Aixís no esmentàrem la gran eloqüència de la plàtica que'ls dirigí el bisbe Dr. Benlloch, ni les paraules de lloanqa que tingué el Dr. Benlloch per a la nostra encontrada i per a la nostra vila, on prometé tornar a precís d'una comissió que 'l visità, a fi de demanar-li que 's dignés beneir en temps oportú la bandera del Somatent.

El Sr. Pous i Guasch, que en aquella ocasió visitava per primera vegada a Torroella, feu aixís mateix grans elogis de la nostra terra.

Oblidàrem també de consignar la nova prova de bon gust demostrat per la casa Jaumà de Barcelona, qui fou encarregada de confeccionar el ric atreç de nuviatge que poguérem admirar en la exposició celebrada uns dies abans del casament.

La coneguda casa Pince, de Barcelona, a càrrec de la qual corregué la preparació de l'esplèndid banquet, també es feu mereixedora de grans elogis que no podríem regalejar-li.

Nomenament. — La Diputació Provincial en sa darrera sessió va nomenar metge de l'Hospital de Girona, a l'intel·ligent metge oculista i benivolgut amic nostre en Bonaventura Carreras, que tanques simpaties té guanyades en l'exercici de la seva professió. L'enhorabona.

Eleccions. — El dia 21 d'aquest mes de Febrer, hi haurà a Ullà eleccions municipals, per haver sigut anulades les que 's celebraren en 1913.

Companyia de Teatre. — Sens dir que per la vinenta Quaresma actuarà en el Teatre Jou una important companyia dramàtica.

La secció d'aficionats de l'Ateneu espera la confirmació de la nova per a obrar en conseqüència, preparant en cas negatiu vetllades plenes d'interés, amb la cooperació de coneguts artistes forasters.

Acrobates. — Durant alguns dies actuà en la Sala Coll la companyia d'acrobates Duriddu. Dita companyia, que venia precedida de merescuda fama pels seus treballs, en diferents importants capitals, obtingué un èxit franc a Torroella.

Pregarles. — Diumenge, dia 7; a l'Església parroquial es celebraran solemnes funcions per a suplicar a Deu el benefici de la pau, obeint les disposicions donades pel Papa per a totes les Esglésies de la Cristiandat.

L'ordre de les funcions serà'l següent:

El matí, després de la missa de dos quarts de vuit, Comunió General amb plàtica preparatoria pel Rm. Josep Serra, capellà del convent de la Providència.

Desde les 11 del matí fins a les 6 de la tarda, Exposició de S. D. M., durant la qual tots els fidels podran pregar per les intencions del Papa; però a fi de que sigui més lliure la vetlla del Santíssim, s'estableixen torns en aquesta forma: De 11 a 12, Congregació de Ntra. Sra. dels Dolors.—De dotze a una, Junta: protectors de les Conferències de Sant Vicens. De 1 a 2, Confraries del Roser, Chor de Maria, del Carme, etc., i demés Administracions de l'Església. De 2 a 3, nens dels Col·legis públics i particulars. De 3 a 4, nenes dels Col·legis públics i particulars. De 4 a 5, Apostolat de l'Oració.—De 5 a 6, Círcul de Catòlics. Durant aquesta hora, assistirán també els capellans de la vila.

Nota: Pot guanyar-se indulgència plenaria, aquest dia, confessant, combregant, visitant el Santíssim Exposit i pregant per les intencions del Papa.

—A l'Església de la Providència, el mateix dia hi haurà també Exposició del Santíssim desde la missa conventual, que 's celebrarà a dos quarts de 7, fins a les 11 de la tarda, hora en que's farà una funció, per a obtenir del cel el benefici de la pau.

Obituari. — Després de curta malaltia, ha mort a la Habana on residia, el jove Josep Mayoral fill de nostre bon amic, el conegut comerciant barceloní D. Pere.

No cal dir que amb pena ens associem sincerament al cruel dolor que senti tota la família Mayoral, per tant sensible pèrdua. (A. C. S.)

HOTEL PENINSULAR

GIRONA

■ ■ ■

Aquest Hotel se distingeix pel seu servei esmerat, per la seva confiança, i + pels seus preus econòmics +

■ ■ ■

Carrer Nou o del Progrés : GIRONA

Naixement.—Ha donat a llum a un hermos nen la senyora Josefa Trull de Clavaguera, que tant simpaties té guanyades entre nosaltres i que tants records deixà després dels anys que residí a Torroella. An ella i an el seu espós i bon amic nostre, eis hi desitgem que son tendre fill, eis hi sigui el goig d'una llarga vida.

Casa-Torre, planta baixa i un pis, terrat i pati; quadra, confort. Situada en un dels millors carrers. **SE LLOGA.**

Defunció.—Victima de ràpida malaltia ha deixat d'existir D. Josep Capellá, pare de nostre ben-volgut amic Ignasi. L'acte de conduir el cadàvre a sa darrera estada, constituí una veritable manifestació de dol, prova de les moltes simpaties amb que conta la família Capellá. An aquesta i particularment a l'amic Ignasi, eis hi fem present el testimoni del nostre mes sincer condol.

Supliquem als llegidors una oració per a l'ànima del finat.

Estat econòmic del Sindicat Agrícola durant l'exercici de l'any 1914

SINDICAT AGRÍCOL

Resum del balanç de 31 de Desembre de 1914

COBROS

Per diferents conceptes ptes.	6134.40
Per venda de mercaderies	20510.90
Total	26645.30

PAGOS

Per diferents conceptes ptes.	3514.60
Per mercaderies varies	20812.75
Total	26327.35

Sobrant en caixa per 1 Janer Total ptes. 17.95

Caixa Rural d'Estalvis i Préstams

COBROS

Sobrant en caixa 1 Janer 1914	Ptes.	8.79
Devolucions de transferencies fetes a Caixa Sindicat	5000.00	
Devolucions de 97 préstams	12236.20	
Interessos de id. id.	469.01	
Imposicions llibretes a caixa d'estalvis.	9362.20	
Total	22076.20	

PAGOS

Gastos generals o varies	8.75
Reintegros i devolucions varies	8591.97
Pago de Interessos a	243.81
Per 76 préstams a	8127.35
Per transferencies a caixa sindicat	5500.00
Total	22471.88

Sobrant en caixa. 4604.32

SEGURS D'ANIMALS

Assegurats 10 badells capital pessetes.	1650
Ingressos pessetes	40

Malalta.—Havent de sofrir una delicada operació quirúrgica, ha sigut traslladada a la Clínica del Dr. Pujol i Brull de Barcelona, donya Lluïsa Bastida, esposa de nostre amic don Joan Séculi.

Naixement.—El nostre distingit amic i redactor, D. Pere Blasi, ha vist embellida la seva llar amb el naixement d'una xamosa nena. Tant an ell com a la seva esposa, l'amable senyora donya Lola Pujol, ens complavem en testimoniar-los el nostre goig més sincer.

El nou bisbe.—Desd'aquestes planes ens complavem en saludar afectuosament al Dr. Francisco de P. Mas, canonge magistral de la Seu barcelonina, personalitat eminent designada per a regir la nostra diòcesi.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes de Janer

NAIXEMENTS

Dia 3.—Dolors Arbusí Deuloieu.

* 6.—Emma Grau Aznar i Maria Massaguer Mir.

Dia 8.—Francisca Junquer Mont i Vicens Soler Esteve.

Dia 9.—Ana Pujol Moner.

* 10.—Joaquim Busquets Muriscot.

* 15.—Nieves Roca Miás.

* 19.—Ramón Margalef Llambrich.

* 23.—Angela Casá Casademont.

* 26.—Lluïsa Aleñá Bruguera.

* 27.—Lluís Frigola Aleñá.

* 28.—Joaquina Masferrer Sais i Adelaida Pagès Gou.

MATRIMONIS

Dia 12.—Antoni Sala Roca amb Maria Mascort Galibern.

Dia 23.—Joaquim Capellá Coll amb Carme Vert Rodresa.

Dia 30.—Josep Geli Pagès amb Margarita Coll Mont.

DEFUNCIONS

Dia 1.—Pere Tremoleda Matas, de 43 anys.

* 4.—Pilar Planas Frigola, de 15 anys.

* 7.—Dolors Villena Poch, de 70 anys.

* 8.—Joan Jau Coll, de 12 dies.

* 19.—Catalina Solanllonch Puig, de 86 anys.

* Catalina Sabriá Laveisere, de 27 anys.

* Josep Capellá Puig, de 56 anys.

* Albert Gich Geli, de 28 anys.

* Maria Massot Fortiá, 73 anys.

SE VEN UN TRULL

en estat immillorable i condicions ventajoses. Donarà raó: SALVADOR LLORET, Passeig del Marqués de Robert.

Imp. de P. Ribas — Palafrugell — Telefón 362
Representants Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 36